

MIETTINEN REIJO (2000). **Konstruktivistinen oppimisnäkemys ja esineellinen toiminta**

Artikkeli käsittelee konstruktivismiin käsitettä sen erilaisissa käyttö- ja sovellutusmuodoissa. Löytääkseen välineitä käsitteen arvioinnille kirjoittaja käy läpi käsitteen merkityksiä tiedon ja tieteen sosiologiassa. Tiedon sosiologiassa tapahtui 1960-luvun lopulla uudelleen orientoituminen, jota kutsutaan konstruktivistiseksi käänteeksi. Kohteeksi tulivat tieteellisten faktojen tuottamisen tavat ja käytännöt. Samalla käytiin teoreettista keskustelua tiedon ja objektiivisuuden luonteesta tieteellisessä työssä. Kirjoittaja käyttää tämän keskustelun käsitteellisiä välineitä näkökulmana tarkastellessaan konstruktivistisen oppimisnäkemys merkityksiä. Hän esittää neljä metodologista kriteeriä, joiden perusteella hän jakaa oppimisnäkemykset kolmeen ryhmään: yksilötietoisuuden teorioihin, postmoderneihin ja kriittis-dialogisiin teorioihin sekä toiminnan esineellisyyteen ja ympäröivän maailman muuttamiseen ankkuroituihin teorioihin. Artikkelissa esitellään esineellisen toiminnan käsitettä kulttuurihistoriallisen toiminnan teorian lähtökohdista ja pohditaan sen merkitystä opetukselle. Lopuksi artikkelissa tarkastellaan Suomessa käytyä konstruktivismikeskustelua kirjoittajan esittämien metodologisten kriteerien valossa. Tarkastelunsa pohjalta kirjoittaja päätyy ehdottamaan, että `konstruktivistinen oppimisnäkemys` termin yleistävän käytön sijaan tulisi paneutua sen piiriin sisällytettyjen teoreettisten suuntien ja opetuksen mallien perusolettamusten ja erojen analysointiin. Lisäksi on tärkeää tutkia itse oppimisen luonteen muutosta yhteiskunnan muuttuvissa käytännöissä.

MIETTINEN REIJO (2000). **Constructivist view of learning and concrete activity**

The author discusses the concept of constructivism in its various usages and applications. In order to find tools with which to assess the concept, he reviews its different meanings in the sociology of knowledge and science. In the late 1960s, a reorientation took place in the sociology of knowledge called the constructivist turn. The methods and practices of producing scientific facts became an object of study. At the same time, a theoretical discourse on the nature of knowledge and objectivity in scientific work took place. The author uses the conceptual tools of this discourse as his perspective for analysing the meanings of the constructivist views of learning. He proposes four methodological criteria which he uses to divide pedagogical views into three groups: theories of individual awareness; post-modern and critical-dialogical theories; and theories anchored in concrete actions designed to change the world around us. The author introduces the concept of concrete activity from the perspective of cultural historical activity theory, and discusses its significance for education. In conclusions, he analyses constructivism discourse in Finland in light of the methodological criteria he has introduced. On the basis of his analysis, the author suggests that instead of using the term `constructivist view of learning` in a general manner, we should analyse the basic premises and differences of the theoretical trends and pedagogical models included under it. In addition, it is important to study the changes of learning in our society's changing practices.

Aikuiskasvatus Vol. 20, 4/2000.